

בפרוס השנה החדשה בעצם הימים הנוראים ביום השנה למלחמת יום הכיפורים לקראת יום חיל השיריון לרגל יום העצמאות לכבוד יום השואה לחג יציאת מצרים לאחר אלפיים שנות גלות לזכר ישיבתנו בסוכות ביום השנה להצהרת בלפור לכבוד נצחון ששת הימים לזכר חורבן הבית בפרוס חג החירות בעצם ימי חנוכה מקדשנו ביום השנה לייסוד העיתון בחג מתן תורה לקראת ראש השנה לאילנות לרגל יום חיל האויר משנכנס אדר ב' לאחר שושן פורים לזכר יום הזיכרון לרגל ט' באב ולכבוד כ"ג יורדי הסירה אנו מגישים לכם

סימפוזיון חגיגי

ויהדות זה גם תרבות-דיבור.

סופר: ותרבות-דיבור.

דתי: נכון, ואין זה מתקיים ללא זה.

שר: ושניהם אין להם קיום ללא הגורם השלישי.

דתי: נכון, ופה אני מתכוון לפירסומת. פירסומת זה אנטי-יהודי, זה אנטי תרבות-דיבור, זה אנטי תרבות-דיבור, הפירסומת מדאיגה אותי.

אלוף: גם אותי, מאוד.

מנחה: את כולנו, את כולנו זה מדאיג. אני מבקש.

אלוף: ויש לזה רק פיתרון אחד — התנדבות. חינוך שיביא למוטיבציה שתביא להתנדבות.

אישה: צריך לעשות פירסומת להתנדבות. מנחה: גם אותי זה מדאיג.

סופר: והשבתות, שכחתם את השבתות. כל יום יש שבתה חדשה.

מאין שואבים הללו את חוצות הנפש הללו לעשות שבתות בשעות שכאלו? עוד לירה, עוד סטייק, עוד חולצה — מאיפה החומרנות הזאת? הזאת היהדות?

מנחה: זה מדאיג את כולנו.

דתי: שבתות זה אנטי-יהודי וגם שחיתות זה אנטי-יהודי.

אישה: זה נורא, השחיתות האלו.

אלוף: צריך לקצץ להם את היד. יד חזקה.

שר: לשלושתם — לברבארים, לשובתים ולמושחתים.

אישה: צריך להיות חוקים, ישראל חזקה היא ערובה לביטחון, היא ערובה לחידוש המוסריות, היא ערובה להפחתת האלימות, היא ערובה לתרבות-דיבור, ישראל חזקה היא ערובה לכל דבר יפה.

מנחה: נו, מה אתם אומרים על שר החוץ הזה?

שר: אה, עוזב אותו.

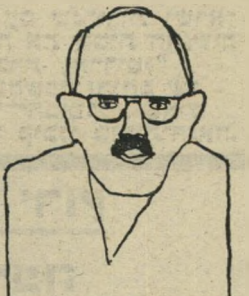
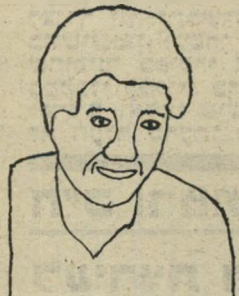
אלוף: מה יש בטלוויזיה?

אישה: פטרז'צ'י.

אלוף: אה, זה חרא.

מנחה: כן, גם אותי מדאיג.

דתי: יש עוד בוטנים?

פרופסור סופר
„צדק חזק בעל עוצמה הוא הצדק שייראה וייעשה“

פרופסור דתי
„תורה מוסרית, יפה ונעלה שאין לה כוח אינה שמה את הנניח עליו היא כתובה“

סופר: ללא כוח לא יתכנו בוטנים.
דתי: או, קיי, אני הולך הביתה, אשתי מחכה לי.
מנחה: להתראות, תודה רבה.
דתי: תודה רבה לכם.
אלוף: שלום.
שר: להתראות, תקפוץ בשבוע הבא.
אישה: יאללה, בואו נפתח את הטלוויזיה.

אישה: קורה שם תהליך מזור — היהודים מקבלים חופש, הם מתערים בחברה, הם מתעשרים, הם פעילים בכל תחומי החיים — בתרבות, באומנות, בתיקשורת, בעסקים, בפוליטיקה, בסיפור, בכל. והכי חמור — אין מגבילים אותם בכלל, בשום תחום. ליהודים בארצות-הברית פשוט טוב, וזה מדאיג אותי מאוד.

שר: אני רואה בחומרה רבה דווקא את היעלמותה של היהדות הרוחנית, המוסרית, הלמדנית, הנפלאה, הזכה, השהורה. שכן ללא תרומתה הפיזית של היהדות הרוחנית לא יתקיים בנו החוכ להחזיק צבא הנותן ביטחון לרוח הנפלאה הזאת של העם היהודי. שלושת הדאגות שהזכרתי קשורות לכן זו לזו בבסיס משולש שווה-שוקיים שאינו ניתן ליערער — שהרי נישואי ה-תערובת יחסלו את העם היהודי, שהוא הבסיס הפיזי לקיום רוח ישראל סבא, ואם לא נחלום על עליה אז על הפער החברתי אין בכלל מה לדבר.

פרופסור סופר: מאוד-מאוד-מאוד מדאיג אותי ה-עניין הזה של הפער החברתי.

פרופסור אלוף: גם אותי.

פרופסור דתי: ואותי לא?

פרופסור אישה
„אילו היה לנו כוח אז — היה היום העולם יפה יותר“

פרופסור שר
„יש לקח אחד ויחיד — העולם מסוגל לט' בול רק יהודי חזק“

מנחה: בל ניתן לחילוקי הדעות להפריד בינינו, גם אני מאוד מוטרד מהפער שאמרתם.

סופר: וצריך לחשוב על זה, ולחשוב על זה ברצינות. לאן נעלמה הרצינות המעמיקה שאפיינה כל כך את העם הזה? במקום זה זורקים נירות ברחוב.

אישה: ודוחפים בתור לקולנוע.

סופר: שלא לדבר על הבירוקרטיה. מה הפלא אם זורקים נירות ברחוב, כשאתה מוצף טפסים. „טפסים-טפסים-טפסים“ במקום „מילים-מילים-מילים“. מתי נלמד כבר ליבר איש עם רעיון במקום להתכתב?

שר: הבירוקרטיה מתחלקת לשלושה סוגים — בי-רוקרטיה טובה, בירוקרטיה בינונית ובירוקרטיה רעה. וזה בדיוק שורש הרע — בגלל זה נתקל שליש מהאוכלוסייה בבירוקרטיה רעה, ואני רוצה להזכיר שמדובר כאן במיליון בני-אדם, שגם הם כמובן, מצידם שלהם, מתחלקים לשלוש.

אלוף: וזוהי הצרה בדיוק. אין פה עם — יש פה אוסף של עממים ועדות וכל מיני ברבארים אחרים. לא הצלחנו ליצור כאן עם, כי, ואני אומר את זאת במלוא האחריות, נכשלונו בחינוך. לא הצלחנו, בתקופה כה קצרה מחד וכה ארוכה מאידך, לתת להם את תרבותנו הנפלאה, נימוסינו המשופרים, ערכינו הנעלים. החינוך נכשל, וזה מדאיג אותי.

סופר: גם אותי.

אישה: ואותי לא? יש לי הרי שני ילדים.

שר: זה נכון, שכחתי להגיד בין שלושת הדברים שהזכרתי גם את החינוך.

מנחה: אני מבקש, אני מבקש. רבותי, בל ניתן ל-חילוקי הדעות להפריד בינינו, הרי כולנו יהודים, לא?

דתי: כן, כולנו יהודים, ואסור לנו לשכוח את זה.

המשתתפים

בדיון משתתפים הפעם שישה פרופסורים מכל שדרות הישוב, מכל שכבות הציבור ומכל גווני הקשת הפוליטית והמחשבתית בישראל. שישה פרופסורים מתונים, מכובדים, שקולים ומפוכחים אשר הוכיחו את יכולתם הניתוחית-אינטלקטואלית-ביקורתית ב-אלפי סימפוזיונים יוצאים מן הכלל במשך עשרות שנות קיומה של עיתונות עברית, והרי הם:

פרופסור שר — חבר בממשלת ישראל, מחברם של ספרי איכות, מומחה לביטחון, אדם המשלב יכולת חזון רגישה עם כושר ניתוח תלת-ממדי.

פרופסור אלוף — בעל קתדרה באוניברסיטה, קצין מוכשר לשעבר, מחברם של ספרי מדע לאומיים לברמיצוות ושמוחת אחרות, אדם המשלב מיקטרת מעולה עם טבך באיכות גבוהה.

פרופסור אישה — מומחית בינלאומית לסטא-טיסטיקה של בעיות חברתיות, מחברת קונטרסים, עקרת-בית למופת, אדם המשלב את היותה אישה פרופסור עם היותה פרופסור אישה.

פרופסור דתי — הסמכות המדעית לפילוסופיה יהודית, משתתף קבוע בכל דיון שבו יש צורך בפרופסור דתי, אדם המשלב אמונה יוקדת ובלתי מתפשרת עם מחשבה מדעית מתקדמת.

פרופסור סופר — מומחה לחינוך, מוסמך לער-כים, פובליציסט מזהיר, צעיר זועם, מחברם של ספרים עביר-כרס, חבר-כנסת לשעבר, ליבראל אמיתי, הומאניסט דגול, פטריוט נלהב, פילוסוף מפוכח, אדם המשלב את כל אלה ועוד ידו נטויה.

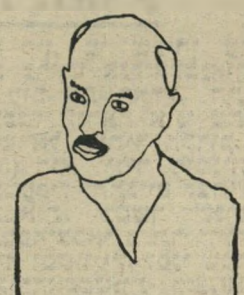
את הדיון מנחה פרופסור מנחה המשלב עיתו-נאות מנחה עם ליבראליזם מונחה.

רצינו לשלב בדיון גם פרופסור פרנק או פרופסור פועל, אך לצערנו לא עלה בידנו למצוא כאלו ועם הקוראים הסליחה.

פרופסור מנחה: ובכן, גם כשאנו מתכנסים הפעם, עדיין קיימות אותן הבעיות ואותם הנושאים ואותן ה-שאלות. לכן הייתי חפץ לפתוח בשאלה הרגילה: כי-יהודים, כציונים, כאזרחי ישראל — מהו סולם הדאגות מחד והתיקוות מאידך שלכם? מהו סדר העדיפויות שלכם בדאגות ומהו סדר התיקוות שלכם בעדיפויות — כאזרחי ישראל, כציונים, כיהודים? ואולי לחיפך: כציונים, כאזרחי ישראל, כיהודים — מה יהיה לאור מה שהיה ובהתחשב במה שיש?

פרופסור שר: יש לי שלוש דאגות המדירות שינה מעיני — חוסר העליה, נישואי התערובת והפער החברתי. אך מאידך יש לי גם שלוש תיקוות המשכיבות אותי מיד לישון — הגברת העליה, הפסקת נישואי התערובת וביטול הפער החברתי.

פרופסור אישה: כן, יהדות התפוצות זה חשוב. ובעיקר יהדותה היקרה של ידידתנו האמיצה ארצות-הברית, שהרי זאת היהדות העיקרית שמחוץ לישראל. מנחה: נכון.

פרופסור מנחה
„אם אין תוחח — לא יהיה קמח ולא יהיו יהודים ובוודאי שלא תהיה תורה“

פרופסור אלוף
„עוצמה ביטחונית וכלכלית היא הנר-תנת עוצמה רוחנית ליחיד ולאומה“